

MOEDER ÉN DOCHTER AAN VISSSEN VERKNOCHT

Diana Gregoor werd al op jonge leeftijd door haar moeder besmet met het sportvisvirus. De 20-jarige Belgische vist nog altijd regelmatig met haar moeder – het liefst in Nederland. Hét VISblad volgde het tweetal naar de Grensmaas, Diana's favoriete water voor haar geliefde vliegvisserij.

TEKST: BARD BORGER > FOTOGRAFIE: LAURENS EGGEN

Ruig begroeide oevers, snelstromend water en wervelingen zo ver het oog reikt: wie ooit aan de Grensmaas heeft gestaan, snapt het gevoel van vrijheid dat Diana hier ervaart. Eenmaal op de dijk blijkt echter dat de droge zomer ook hier zijn weerslag heeft gehad. Van het vertrouwde, woeste decor is niet veel meer over dan een lieflijk riviertje; meer dan de helft van de bedding staat droog.

VANGDRANG

De vangdrang bij Diana is er niet minder om. Haar zintuigen staan

op scherp, zoals altijd wanneer er water in de buurt is. Routineus maar zonder treuzelen trekt ze haar waadpak aan en maakt ze de hengels in orde: een lichtere Aftma #4, speciaal voor kleine baars en een zwaardere Aftma #7 die ook grotere vis aankan. Het is slechts een greep uit de verzameling hengels van de geboren Belgische. "In totaal heb ik er een stuk of twintig", zegt ze licht blozend met een trotse blik in haar ogen. "Sportvissen is voor mij een passie, geen hobby. Al mijn geld gaat eraan op."

VAKANTIE IN OOSTENRIJK

De aanstichter van Diana's passie is zonder twijfel haar moeder Florinda, die haar als vierjarige al naar een lokale vijver meenam. De forel die ze daar ving, veranderde haar leven – in één klap was Diana aan het vissen verknocht. Hoezeer ze zich-

zelf soms in haar visserij verliest, blijkt als haar moeder vertelt over de recente gezinsvakantie in het 'Aktiv Hotel Gargantini', een speciaal op sportvissers gericht resort in Oostenrijk. De eindrekening bij het vertrek was wel érg hoog, haar ouders begrepen er niets van. Na een blik op de lijst met uitgaven kwam de aap uit de mouw: Diana had zich aardig uitgeleefd in de hengelsport naast het hotel. Haar moeder werpt Diana een gespeelde verwijtende blik toe, de grijns op haar gezicht verraadt trots.

ZINKEND VLEGJE

Terwijl we over de rivierbedding richting het water lopen, stelt Diana voor om te beginnen met licht spul. "Gezien het lage water betwijfel ik of de vis zich eenvoudig laat vangen. Werpend met piepklein aas vang ik hier eigenlijk altijd wel klei-

ne baars." Zelfverzekerd stapt Diana het water in en binnen een paar minuten voegt ze de daad al bij het woord. Een dapper baarsje van nog geen jaar oud heeft de zinkende nymf in kniediep water gepakt.

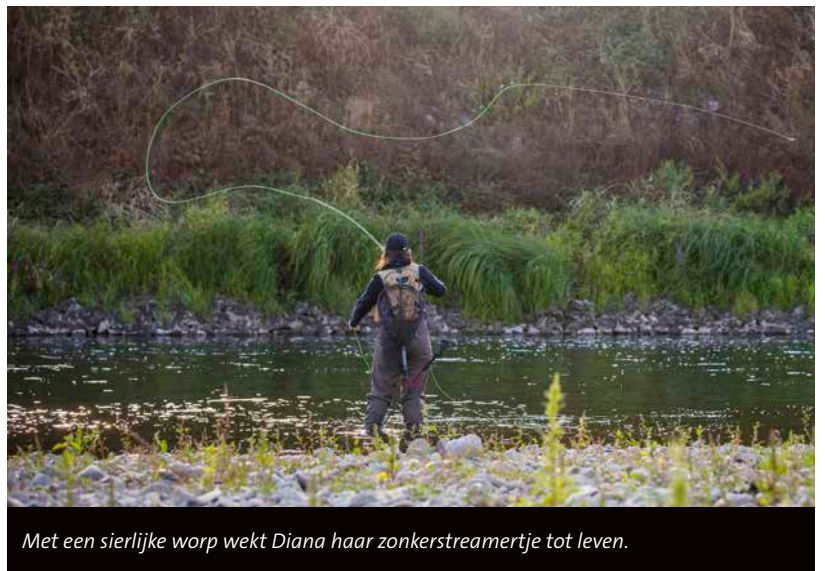
PASSIE BINNEN EEN PASSIE

Kiezen tussen vliegvisserij of 'gewoon' kunstaas vindt Diana zelden ingewikkeld. Vliegvisserij is voor haar een passie binnen een passie. Spinvisserij doet ze alleen als de visstijd beperkt is of als de omstandigheden erom vragen, bijvoorbeeld bij te harde wind. Haar liefde voor vliegvisserij ontstond toen ze rond haar vijftiende vliegvisserij in de weer zag. "Het sierlijke beeld van dat zwiepen met een lijn en hengel greep me", aldus Diana. "Ik besloot dat ik dat ook wilde kunnen en daar heb ik werk van gemaakt." Vissend in de Ronde Bleek in Sterksel, een >>

'Quality time' voor moeder en dochter.

Met een sierlijke worp wekt Diana haar zonkerstreamertje tot leven.

Een dapper baarsje van nog geen jaar oud heeft het zinkende nymfje gepakt.

bekend forelwater, bracht de ervaren vliegvisser Eric Hehemann haar de basis bij. Aan de hand van zelfstudie, rondvragen en op pad gaan met ervaren vissers maakte ze zich de kneepjes van het 'vak' eigen. Vliegviscrack Henk Houben gaf haar talloze tips, specifiek voor het vliegvisseren op de Grensmaas.

TROTSE MOEDER

Terwijl Diana baarsjes blijft vangen, besluit haar moeder even kort te pauzeren. Op een klapstoel met uitzicht over het water pakt ze haar rust. Verbeten kijkt ze naar haar schouder – een hardnekkige blessure zit haar al een poosje dwars bij het vissen. Turend naar Diana ontspant ze en keert de glimlach terug op haar gezicht. Wat vindt zij ervan dat haar dochter zo verslingerd is aan vissen? Het antwoord laat zich raden. "Ik ben er trots op. Er zijn niet zo heel erg veel vrouwen die vissen, maar zij doet wat ze wil. Het is ook een gezonde bezigheid."

GEBOREN PORTUGESE

De goedkeuring van Diana's moeder blijkt nog een laag dieper te zitten. Als geboren Portugese viste ook zij

'IK BEN ERG TROTS OP DIANA: ZIJ DOET WAT ZE WIL, EN DAT IS IN HAAR GEVAL VISSSEN'

van kinds af aan, zowel met de hengel als duikend in zee met een harpoen. Daarmee was ze ook in haar geboorteland als vrouw een uitzondering. Florinda leerde het vissen van haar vader – het sportvisvirus zit blijkbaar bij de familie in het bloed. Hoewel ze nooit zo fanatiek werd als haar dochter nu is, vist ze nog steeds regelmatig. Tegenwoordig is het wel vrijwel altijd Diana die háár meevraagt, in plaats van andersom zoals vroeger het geval was. "Zij bepaalt ook mede waar we naartoe gaan met vakantie", zegt haar moeder. "Dat zijn toevallig vrijwel altijd plekken waar ze veel kan

vissen. Zo kwamen we ook op die camping in Oostenrijk terecht."

TIJD VOOR GROTERE VIS

Diana komt het water uitgelopen. Ze heeft een stuk of vijftien baarsjes gevangen en vindt het tijd voor grotere vis. Terwijl haar moeder besluit het voor gezien te houden en de auto opzoekt, wijst Diana in de verte, voorbij de bocht in de rivier. "Daar is het water iets dieper en stroomt het harder. De kans op barbeel of kopvoorn is daar groter dan hier." De lichte hengel wordt verruild voor de zwaardere Aftma #7, met als aas een wit zonkerstreamertje. Na een kwartier lopen zwiept Diana er alweer op los.

BAND VOOROP

Hoezeer ze ook haar best doet, het mag niet baten: de vis werkt het laatste uur niet meer mee. Ze krijgt zelfs geen aanbeet. Ze baalt ervan, maar heeft wel volop genoten. "Aan de Grensmaas weet je nooit wat je gaat vangen. Winde, roofblei, barbeel, kopvoorn, baars, snoekbaars of snoek, het kan allemaal. Onlangs ving iemand hier vlakbij nog een grote meerval." Haar telefoon gaat af terwijl ze enthousiast vertelt over haar vangsten. Het is haar moeder. Ze is gewend om op Diana te wachten, maar wil nu toch naar huis. Diana rekt het nog een kwartiertje maar gehoorzaamt dan keurig. Vissen is haar passie, maar de band met haar moeder staat voorop.